

ПРЕДЛАГАЧ: Владата на Република Македонија

ПРЕТСТАВНИЦИ: м-р Зоран Ставреси, заменик на
претседателот на Владата и министер
за финансии и

м-р Ардиан Џељадини, заменик на
министерот за финансии

ПОВЕРЕНИК: Анета Димовска, раководител на
Сектор во Министерството за
финансии

ПРЕДЛОГ - ЗАКОН

за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност

Скопје, јули 2014 година



Република Македонија
ВЛАДА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
Бр. 42-5875/1
22.07.2014 година
Скопје

ДО ПРЕТСЕДАТЕЛОТ НА СОБРАНИЕТО НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

СКОПЈЕ

Врз основа на членот 91 алинеја 2 од Уставот на Република Македонија и членовите 132 и 137 од Деловникот на Собранието на Република Македонија, Владата на Република Македонија Ви поднесува Предлог-закон за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност, што го утврди на седницата, одржана на 22.07.2014 година.

За претставници на Владата на Република Македонија во Собранието се определени м-р Зоран Ставрески, заменик на претседателот на Владата и министер за финансии и м-р Ардиан Целадини, заменик на министерот за финансии, а за повереник Анета Димовска, раководител на Сектор во Министерството за финансии

ПРЕТСЕДАТЕЛ НА ВЛАДАТА
НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА



Потпишана: Анета Димовска
Контролирано: Анета Димовска
Застапувач: Мисир Станеска
Одоброно: Кирил Божински

ВОВЕД

I. ОЦЕНА НА СОСТОЈБИТЕ ВО ОБЛАСТА ШТО ТРЕБА ДА СЕ УРЕДИ СО ЗАКОНОТ И ПРИЧИНИ ЗА ДОНЕСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ

Со Законот за данокот на додадена вредност е воведен данокот на додадена вредност како општ потрошувачки данок и се уредува неговото пресметување и плаќање. Со законот се определува: предметот на оданочување, даночната основа, даночните ослободувања, даночните стапки, времето на настанување на даночниот долг, даночниот должник, одбивката на претходниот данок, регистрацијата за целите на данокот на додадена вредност, како и казнените одредби.

Со измените на Законот за данокот на додадена вредност се предлага да се изврши нормативно подобрување на одредбите во делот кој се однесува на тоа што се подразбира како промет на добра и услуги, во случаи при прометот од страна на закупецот кон закуподавачот во случај на инвестициско вложување во туѓ објект (објект на закуподавачот), кој се користи за вршење на стопанската дејност на даночниот обврзник (закупец), како и вградување на посебна даночна основица при такви видови на промети.

Истото така заради надминување на правни нејаснотии во примената на прописите кај даночните обврзници, при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, се пропишува одредба со која во таков случај доколку доверителот непосредно не се стекнува со доброто, за промет да се смета прометот од должникот непосредно кон стекнувачот на доброто.

Во функција на подобрување на наплатата на данокот на додадена вредност, при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, се предлага одредба според која во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност на прометот на доброта кои се предмет на продажба во овие постапки, во име и за сметка на должникот да го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување.

Согласно постојното законско решение сите даночни обврзници, чиј вкупен промет во изминатата календарска година надминал износ од 2.000.000 денари или чиј вкупен промет се предвидува на почетокот од вршењето на стопанската дејност дека ќе го надмине износот или во текот на годината го надмине износот, обврзани се за регистрација за данокот на додадена вредност.

Со измените и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност се предлага намалување на прагот на регистрација од 2.000.000 денари на 1.000.000 денари. Со оваа мерка ќе се зголеми бројот на даночните обврзници кои ќе имаат законска обврска за регистрација за цели на данокот на додадена вредност. Тоа ќе придонесе за намалување на бројот на субјектите кои не пресметуваат ДДВ, а чија дејност овозможува повисока додадена вредност (услужните дејности). Се очекува со ова решение да се обезбеди зголемување на лојалната конкуренција на пазарот.

Во постојниот член 53 од Законот за данокот на додадена вредност е пропишано дека даночниот обврзник е должен на барање да издаде фактура за прометот извршен спрема други даночни обврзници. За фактура се смета секој документ кој го издава даночниот обврзник или друго лице по негов налог за извршениот промет. Како фактура се смета и пресметката, со која даночниот обврзник пресметува одреден оданочив промет извршен спрема него од страна на друг даночен обврзник. Со измените и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност се предлага да се пропише можност, покрај во хартиена форма, фактурата да може да се издаде и во електронска форма, а врз основа на претходна согласност од страна на примателот на доброто или корисникот на услугата. Исто така, се предлага да се воведат обврска за даночниот обврзник, односно истиот е потребно да ја

обезбеди автентичноста на потеклото, интегритетот на содржината и читливоста на фактурата, независно дали е во хартиена или електронска форма, од моментот на издавањето до завршување на рокот за чување на фактурата, а пропишан е и начинот на кој тие можат да бидат обезбедени. Предложените одредби се предлага да бидат со примена од 1 март 2015 година, а со цел на доуредување на материјата со подзаконски акти, прилагодување на даночните обврзници, државните органи и останатите релевантни субјекти кои ќе бидат инволвирани во процесот на ново воведениот систем на електронско фактурирање.

Се предлага членот 56 во кој е пропишан рокот на чување на фактурите, да се дополни на начин што ќе се воведат обврска даночниот обврзник фактурата да ја чува во изворна форма во која таа била издадена, како и издавачот и примачот на фактурите, да обезбедат и релевантни информации кои се во врска со издавањето и приемот на фактурата.

Воведувањето на електронската фактура и електронското фактурирање ќе овозможи дигитализација на бизнис процесите, подобрување на конкурентската позиција и подобрување на продуктивноста на даночните обврзници (приватен и јавен сектор). Преминот кон електронско фактурирање води кон значително намалување на трошоците преку намалување на рачната работа, материјалните и транспортните трошоци. Електронските процеси ќе овозможат работната сила да премине кон попродуктивни работи. Електронското фактурирање може да дејствува и како форма на учење и формирање на навики што доведуваат до натамошно усвојување на електронските практики во активностите на претпријатието. Електронското фактурирање има и директен придонес кон зачувување на животната средина.

За надминување на потешкотиите во примена на одредбите на кои наидуваат вршителите и примателите на прометот, се укинува пренесувањето на даночната обврска во случај на промет на недвижности во извршна постапка или во постапка на присилна наплата по пат на јавно наддавање.

Од наведените причини се предлага изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност.

II. ЦЕЛИ, НАЧЕЛА И ОСНОВНИ РЕШЕНИЈА

Предложените законски измени се со цел да се изврши нормативно подобрување на одредбите во делот кој се однесува на тоа што се подразбира како промет на добра и услуги, во случаи на прометот од закупецот кон куподавачот во случај на инвестициско вложување во туѓ објект (објект на куподавачот), кој се користи за вршење на стопанската дејност на даночниот обврзник (закупец), како и вградување на посебна даночна основица при такви промети.

За надминување на правни нејаснотии во примената на прописите кај даночните обврзници, при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата се пропишува одредба, да во случаи на присилно извршување, согласно Законот за даночна постапка или согласно Законот за извршување, доколку доверителот непосредно не се стекнува со доброто, за промет да се смета прометот од должникот непосредно кон стекнувачот на доброто.

При преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, во функција на подобрување на наплатата на данокот на додадена вредност, се предлагаат одредби според кои во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност на прометот на доброто кои се предмет на продажба во овие постапки, во име и за сметка на должникот да го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување.

Со измените и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност од 1 јануари 2015 година се врши намалување на прагот на задолжителна регистрација за цели на ДДВ од 2.000.000 денари на 1.000.000 денари.

Со оваа мерка ќе зголеми бројот на даночните обврзници кои ќе имаат законска обврска за регистрација за цели на данокот на додадена вредност. Тоа ќе придонесе за намалување на бројот на субјектите кои не пресметуваат ДДВ, а чија дејност овозможува повисока додадена вредност (услугните дејности), што досега беше причина да немаат интерес за доброволна регистрација за цели на ДДВ. Во постојниот член 53 од Законот за данокот на додадена вредност е пропишано дека даночниот обврзник е должен на барање да издаде фактура за прометот извршен спрема други даночни обврзници. Со измените и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност се предлага пропишување на можност од 1 март 2015 година, покрај во хартиена форма, фактурата да може да се издаде и во електронска форма, а врз основа на претходна согласност од страна на примателот на доброто или корисникот на услугата.

Исто така, се предлага да се воведат обврска со која даночниот обврзник, е потребно да ја обезбеди автентичноста на потеклото, интегритетот на содржината и читливоста на фактурата, од моментот на издавањето до завршување на рокот за чување на фактурата. Се предлага членот 56 во кој е пропишан рокот на чување на фактурите, да се дополни на начин што ќе се воведат обврска даночниот обврзник фактурата да ја чува во изворна форма во која таа била издадена, како и да обезбеди и чува релевантни информации кои се во врска со издавањето и приемот на фактурата.

За поедноставување на примената на законот од страна на даночните обврзници, а заради надминување на потешкотии во примена на одредбите на кои наидуваат вршителите и примателите на прометот, се предлага да се укине механизмот на пренесувањето на даночната обврска во случај промет на недвижности во извршна постапка или во постапка на присилна наплата по пат на јавно наддавање.

Законот чие донесување се предлага се заснова на истите начела врз кои се заснова законот чие изменување и дополнување се предлага.

III. ОЦЕНА НА ФИНАНСИСКИТЕ ПОСЛЕДИЦИ ОД ПРЕДЛОГОТ НА ЗАКОН ВРЗ БУЏЕТОТ И ДРУГИТЕ ЈАВНИ ФИНАНСИСКИ СРЕДСТВА

Се очекува дека предложените измени и дополнувања на Законот за данокот на додадена вредност ќе нема да имаат негативно влијание врз Буџетот на Република Македониј. Воедно се очекува дека предложените измени со кои се врши намалување на прагот за задолжителна регистрација за целите на ДДВ, како и предлогот да во случаи на преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност, на прометот на доброто кои се предмет на продажба во овие постапки, во име и за сметка на должникот да го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување, ќе придонесат за подобрување на наплатата на данокот на додадена вредност.

IV. ПРОЦЕНА НА ФИНАНСИСКИТЕ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИ ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ, НАЧИН НА НИВНО ОБЕЗБЕДУВАЊЕ, ПОДАТОЦИ ЗА ТОА ДАЛИ СПРОВЕДУВАЊЕТО НА ЗАКОНОТ ПОВЛЕКУВА МАТЕРИЈАЛНИ ОБВРСКИ ЗА ОДДЕЛНИ СУБЈЕКТИ

За спроведувањето на Предлог на Законот за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност не е потребно обезбедување на финансиски средства, ниту материјални обврски за одделни субјекти.

ПРЕДЛОГ - ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ
НА ЗАКОНОТ ЗА ДАНОКОТ НА ДОДАДЕНА ВРЕДНОСТ

Член 1

Во Законот за данокот на додадена вредност („Службен весник на Република Македонија” бр. 44/99, 86/99, 8/01, 21/03, 19/04, 33/06, 101/06, 114/07, 103/08, 114/09, 133/09, 95/10, 102/10, 24/11, 135/11, 155/12 и 12/14), во членот 3 став (2) во точката 5 сврзникот „и” на крајот од реченицата се заменува со точка и запирка.

Во точката 6 точката на крајот од реченицата се заменува со сврзникот „и” и се додава нова точка 7, која гласи:

„7. Прометот на добра од страна на закупецот кон закуподавачот, во случај на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршен од страна на закупецот, освен вложување кое се однесува на тековно (редовно) одржување на објектот, кога објектот се користи за вршење на стопанската дејност на закупецот.“

Во ставот (3) во точката 2 сврзникот „и” на крајот од реченицата се заменува со точка и запирка.

Во точката 3 точката на крајот од реченицата се заменува со сврзникот „и” и се додава нова точка 4, која гласи:

„4. Прометот на добра без надомест од страна на закупецот кон закуподавачот, во случај на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршен од страна на закупецот, освен вложување кое се однесува на тековно (редовно) одржување на објектот, во случај кога објектот се користи за вршење на стопанската дејност на закупецот.“

Член 2

Во членот 4 по ставот (3) се додава нов став (4) кој гласи:

„(4) При преносот на движен и недвижен имот во постапка на присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, доколку доверителот непосредно не се стекнува со доброто, се смета дека прометот е извршен од должникот кон стекнувачот на доброто.“

Член 3

Во членот 6 став (2) во точката 3 сврзникот „и” на крајот од реченицата се заменува со точка и запирка.

Во точката 4 точката на крајот од реченицата се заменува со сврзникот „и” и се додава нова точка 5, која гласи:

„5. Прометот на услуги од страна на закупецот кон закуподавачот, во случај на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршен од страна на закупецот, освен вложување кое се однесува на тековно (редовно) одржување на објектот, во случај кога објектот се користи за вршење на стопанската дејност на закупецот.“

Во ставот (3) во точката 2 сврзникот „и” на крајот од реченицата се заменува со точка и запирка.

Во точката 3 точката на крајот од реченицата се заменува со сврзникот „и” и се додава нова точка 4, која гласи:

„4.Промет на услуги без надомест од страна на закупецот кон закуподавачот, во случај на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршен од страна на закупецот, освен вложување кое се однесува на тековно (редовно) одржување на

објектот, во случај кога објектот се користи за вршење на стопанската дејност на закупацот. “

Член 4

Во членот 19, по ставот (3) се додаваат два нови става (4) и (5) кои гласат:

„(4) Во случаите на член 3 став (2) точка 7, член 3 став (3) точка 4, член 6 став (2) точка 5 и член 6 став (3) точка 4 од овој закон, за даночна основа се смета пазарната вредност без данокот на додадена вредност на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршено од страна на закупацот, која е определена од овластен проценувач во моментот на настанување на даночниот долг согласно член 31, став (7) на овој закон.

(5) При преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата и во постапка за присилно извршување, даночна основа претставува постигнатата крајна цена намалена за данокот на додадена вредност, пресметан со примена на пресметковна стапка утврдена врз основа на пропишаната даночна стапка.“

Член 5

Во членот 31 по ставот (6) се додаваат два нови става (7) и (8) кои гласат:

„(7) За време на настанување на даночен долг во случај на инвестициско вложување во објект на закуподавачот извршени од страна на закупацот, се смета:

1. Денот на престанување на договорот за закуп, во случај на истекување на времето за кое е склучен, освен кога закупот се продолжува или

2. Денот на раскинување или откажување на договор за закуп или

3. Денот кога е извршена уплатата на надоместокот од страна закуподавачот, кога за време на важноста на договорот за закуп е извршен прометот со надомест во смисла на член 3 став (2) точка 7 и член 6 став (2) точка 5 од овој закон.

(8) По исклучок на став (1) од овој член, за време на настанување на даночен долг во постапка за присилна наплата и во постапка за присилно извршување се смета денот кога е извршена уплата од страна на стекнувачот на доброто, во случај на прометот на добро кое е предмет на продажба во постапка за присилна наплата согласно Законот за даночна постапка или во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување.“

Член 6

Во членот 32-а, став (1) во точката 1) точката и запирката на крајот од реченицата се заменуваат со сврзникот „и“.

Во точката 2) сврзникот „и“ на крајот од реченицата се заменува со точка.

Точката 3) се брише.

Член 7

Во членот 34, во ставот (1), точката 2 се менува и гласи:

„2. Врз основа на фактура која е издадена во согласност со член 53 и 53-б од овој закон, или царинска декларација во која е посебно искажан платениот данок за увозот или актот од член 53 став (2) и Извештајот од член 43-а став (2) од овој закон и ако тие документи се евидентирани во книговодството на даночниот обврзник.“

Член 8

По членот 34 се додава нов член 34-а кој гласи:

„ Член 34-а

(1) Правото на одбивка според член 33 на овој закон може да се оствари и ако даночниот обврзник ги употребува набавените или увезените добра, односно примените услуги за инвестициски вложувања во објектот на закуподавачот, во случај кога објектот се користи за вршење на стопанската дејност на даночниот обврзник кој е закупец.

(2) За инвестициски вложувања од став (1) на овој член се сметаат вложувањата во објектот извршени од страна на закупец кои се однесуваат на: градење, реконструкција, адаптација, надградба и доградба со кои се зголемува вредноста на закупениот објект.

(3) Правото на одбивка на претходниот данок настанува во моментот, во кој се исполнети сите услови според членовите 33 и 34 став (1) на овој закон. ”

Член 9

По членот 43 се додава нов член 43-а кој гласи:

„ Член 43-а

„(1) Во случај на промет од член 4 став (4) на овој закон, кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност при промет на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, во име и за сметка на должникот пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност за прометот на доброто кои се предмет на продажба во овие постапки го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување.

(2) Субјектот надлежен за присилна наплата односно присилно извршување од ставот (1) на овој член пресметувањето на данокот го врши на посебен образец (ДДВ-ПНПИ) Извештај за задржан данок на додадена вредност во постапка на присилна наплата и присилно извршување, а плаќањето на данокот на додадена вредност го врши поединечно за секој даночен обврзник на буџетска сметка утврдена со посебни прописи, на денот кога е извршена уплатата од страна на стекнувачот на доброто, за прометот на доброто кој е предмет на продажба во постапка за присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, а најдоцна во рок од пет работни дена.

(3) Првенство на намирување од износот уплатен од страна на стекнувачот на доброто за прометот извршен во постапки на присилна наплата согласно Законот за даночна постапка или присилно извршување согласно Законот за извршување, има намирувањето на обврската за плаќањето на данокот на додадена вредност.

(4) Субјектот надлежен за присилна наплата односно присилно извршување од ставот (1) на овој член е должен Извештајот од ставот (2) на овој член заедно со актот кој го изготвува согласно Законот за даночна постапка и Законот за извршување кој е основ за стекнување со сопственост на движните и недвижните добра, да ги достави до надлежниот даночен орган, до должникот и до стекнувачот на доброто на денот кога е извршена уплатата од страна на стекнувачот на доброто, за прометот на доброто кој е предмет на продажба во постапка за присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, а најдоцна во рок од пет работни дена.

(5) Надлежниот даночен орган врз основа на Извештајот од ставот (2) на овој член го задолжува даночниот обврзник, односно должникот за износот на пресметаниот и платениот данок на додадена вредност, доколку должникот не го искажал прометот во даночната пријава која се поднесува согласно член 41 на овој закон.

(6) Министерот за финансии ги пропишува формата и содржината на Извештајот од ставот (2) на овој член.“

Член 10

Во членот 51 во ставовите (1), (6) и (10) износот „2.000.000“ се заменува со износот „1.000.000“.

Член 11

Во членот 53, во ставот (1) се додава нова реченица која гласи:

„Фактурата може да се издаде во хартиена или електронска форма.“

Во ставот (2) по втората реченица се додава нова реченица која гласи:

„По исклучок од ставот (1) на овој член, при преносот на движен и недвижен имот во постапка на присилна наплата и во извршна постапка не се издава фактура од страна на даночниот обврзник, а од страна на субјектот кој ја спроведува постапката се изготвува решение за предавање на недвижноста на купувачот во владение или потврда за извршена продажба согласно Законот за даночна постапка или заклучок за извршена продажба согласно Законот за извршување кои се основ за стекнување со сопственост на движните и недвижните добра и Извештај за задржан данок на додадена вредност во постапка на присилна наплата и присилно извршување.“

Ставот (7) се менува и гласи:

„ (7) Даночниот обврзник е должен да му достави, односно да му обезбеди фактура на примателот на доброто или корисникот на услугата и да обезбеди примерок од фактурата за сопствената евиденција.“

По ставот (11), се додава нов став (12) кој гласи:

„(12) Фактурата издадена во електронска форма не треба да содржи печат на издавачот на фактурата.“

Член 12

По членот 53-а се додава нов член 53-б кој гласи:

„Член 53-б

(1) За фактура издадена во електронска форма се смета фактурата која е издадена како електронски документ.

(2) Примателот на фактура дава согласност со своја експлицитно изразена волја во хартиена форма дека приемот на фактурите ќе го извршува во електронска форма.

(3) Фактурата во електронска форма мора да ги задоволи следните барања:

- да биде обезбедена автентичноста на потеклото на фактурата на начин што примателот на фактурата може недвосмислено да утврди дека таа фактура е испратена од издавачот на фактурата,

- да биде обезбеден интегритетот на содржината на фактурата на начин што применетата технологија и процедури да оневозможуваат промена на податоците во фактурата,

- да биде обезбедена читливост на фактурата, односно визуелна и разбирлива слика на издадената фактура на компјутерскиот екран или други електронски уреди на еднаков начин како и на хартија.

(4) Барањата од ставот (3) алинеи 1 и 2 на овој член се обезбедуваат со потпишување на фактурата со примена на електронски потпис, кој е заснован на квалификуван сертификат кој е уреден со Законот за податоците во електронски облик и електронски потпис. “

Член 13

Во членот 56, по ставот (1) се додаваат четири нови става (2), (3), (4) и (5) кои гласат:

„(2) Фактурите кои се издадени во електронска форма се чуваат во оригиналната форма во која се издадени, односно примени.

(3) Автентичноста на потеклото и интегритетот на содржината на фактурите кои се чуваат, како и нивната читливост, мора да бидат обезбедени од моментот на издавање до истекот на рокот утврден во ставот (1) од овој член.

(4) Издавачот и примателот на фактурата во електронска форма се должни да обезбедат и чуваат релевантни информации во врска со издавањето и приемот на фактурата преку кои може со сигурност да се утврди автентичноста на потеклото и интегритетот на содржината во рокот утврдени во ставот (1) од овој член.

(5) Фактурите без разлика на формата во која се издадени се чуваат на територијата на Република Македонија.“

По ставот (2) кој станува став (6) се додава нов став (7) кој гласи:

„(7) Министерот за финансии, во согласност од министерот за информатичко општество и администрација го пропишува начинот на издавање, пренос, примање и чување на фактура издадена во електронска форма.“

Член 14

По членот 60-а се додава нов член 60-б кој гласи:

„Член 60-б

(1) Глоба во износ од 1.500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на субјектот надлежен за присилна наплата односно присилно извршување од член 43-а, став (1) на овој закон, доколку не достави до надлежниот даночен орган, до должникот и до стекнувачот на доброто Извештај за задржан данок на додадена вредност во постапка на присилна наплата и присилно извршување. (член 43-а став (4)).

(2) Глоба во износ од 2.500 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на субјектот надлежен за присилна наплата односно присилно извршување од член 43-а, став (1) на овој закон, доколку не го пресмета и не го уплати данокот на додадена вредност. (член 43-а став (2)).“

Член 15

Одредбата од членот 2 од овој закон со кој во членот 4 се додава нов став (4), одредбата од членот 4 од овој закон со кој во членот 19 се додава нов став (5), одредбата од членот 5 од овој закон со кој во членот 31 се додава нов став (8), одредбата од членот 7 од овој закон со кој во членот 34 во ставот (1) се менува точката 2, одредбата од членот 9 од овој закон со кој се додава нов член 43-а, одредбата од членот 10 од овој закон со кој во членот 51 се врши измена во ставовите (1), (6) и (10), одредбата од членот 11 од овој закон со кој во членот 53 во ставот (2) се додава нова реченица и одредбата од членот 14 од овој закон со кој се додаван нов член 60-б ќе започнат да се применуваат од 1 јануари 2015 година.

Одредбата од членот 11 од овој закон со кој во член 53 став (1) се додава нова реченица и се менува ставот (7), и се додава нов став (12), одредбата од членот 12 од овој закон со кој се додава нов член 53-б и одредбата од член 13 од овој закон со кој се додаваат ставовите (2), (3), (4) (5) и (7), а ставот (2) станува став (6) ќе започнат да се применуваат од 1 март 2015 година.

Член 16

Се овластува Законодавно-правната комисија на Собранието на Република Македонија да изготви пречистен текст на Законот за данокот на додадена вредност.

Член 17

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ НА ТЕКСТОТ НА ПРЕДЛОГ-ЗАКОНОТ

I. ОБЈАСНУВАЊЕ НА СОДРЖИНАТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ПРЕДЛОГ НА ЗАКОНОТ ЗА ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ДАНОКОТ НА ДОДАДЕНА ВРЕДНОСТ

Со измените во членовите 1, 3 и 4 од Законот за изменување и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност се врши нормативно подобрување на одредбите во делот каде се утврдува што се подразбира како промет на добра и услуги, во случаи на прометот од закупецот кон закуподавачот во случај на инвестициско вложување во туѓ објект (објект на закуподавачот), кој се користи за вршење на стопанската дејност на даночниот обврзник (закупец). Исто така се пропишува посебна даночна основа при такви промети, а во членот 5 се пропишува времето на настанување на даночен долг во случај на инвестициско вложување во туѓ објект. Правото на одбивка во случај на инвестициско вложување во туѓ објект, како и условите за остварување на истото се пропишуваат со членот 8 од измената на законот.

Со членот 2 од измената при преносот на движен и недвижен имот во постапка на присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување, доколку доверителот непосредно не се стекнува со доброто, јасно се дефинира дека постои промет кој се врши од должникот кон стекнувачот на доброто, а додека со измените во членот 4 воедно се пропишува и посебна даночна основица при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата и во постапка за присилно извршување, а со членот 5 се пропишува времето на настанување на даночен долг во случај на промето кој настанува во постапка на присилна наплата согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно со Законот за извршување.

Со измените во членовите 7, 9, 11 и 14 од Законот за изменување и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност, при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, се предлагаат одредби според кои во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност на прометот на доброта кои се предмет на продажба во овие постапки да го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување. Притоа се пропишуваат обврски на овие субјекти во однос на изготвување на акт согласно Законот за даночна постапка и Законот за извршување кој е основ за стекнување со сопственост на движните и недвижните добра и Извештај за задржан данок на додадена вредност во постапка на присилна наплата и присилно извршување, утврдување и уплата на данокот како и доставување на Извештајот до: стекнувачот на доброто, до должникот и до надлежниот даночен орган, при што се пропишуваат и глобите во случаи на непочитување на нивните обврски.

Со измените во членот 6 се предлага да се укине механизмот на пренесувањето на даночната обврска во случај на промет на недвижности во извршна постапка или во постапка на присилна наплата по пат на јавно наддавање.

Со членот 10 од законот за изменување и дополнување на Законот за данокот на додадена вредност, во членот 51 од Законот се менува прагот за регистрација за цели на данокот на додадена вредност, односно од 2.000.000 се намалува на 1.000.000 денари, а ова одредба е со примена од 1 јануари 2015 година.

Со измените и дополнувањата на Законот за данокот на додадена вредност во членовите 11 и 12 и 13, се предлага да се пропише можност од 1 март 2015 година, фактурата да се издаде и во електронска форма, а врз основа на претходна согласност од страна на примателот на доброто или корисникот на услугата. Исто така се пропишуваат и административните обврски во врска со чувањето, издавањето и приемот на фактурите во електронска форма.

Со членот 15 на измената се врши регулирање на започнување на примената на одредени одредби од измените и дополнувањето на законот за данокот на додадена вредност.

II. МЕЃУСЕБНА ПОВРЗАНОСТ НА РЕШЕНИЈАТА СОДРЖАНИ ВО ПРЕДЛОЖЕНИТЕ ОДРЕДБИ

Со предложените измени и дополнувања во законот се предлага изменување и дополнување на постојните решенија на Законот, истите се меѓусебно поврзани и се однесуваат на истата правна работа од областа на даноците.

III. ПОСЛЕДИЦИ ШТО ЌЕ ПРОИЗЛЕЗАТ ОД ПРЕДЛОЖЕНИТЕ РЕШЕНИЈА

Со денот на влегувањето во сила на измените и дополнувањата на Законот за данок на додадена вредност, при преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност на прометот на добрата кои се предмет на продажба во овие постапки, во име и за сметка на должникот ќе го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување.

Со денот на отпочнување на примена на овој закон во делот кој се однесува на електронските фактури, се дава можност на даночните обврзници, покрај во хартиена да издаваат фактура и во електронска форма по претходна согласност од страна на примателот на доброто или корисникот на услугата.

Предложените измени и дополнувања на Законот за данок на додадена вредност ќе овозможат дигитализација на бизнис процесите, подобрување на конкурентската позиција и подобрување на продуктивноста на даночните обврзници (приватен и јавен сектор).

При преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата и во извршна постапка нема да се издава фактура од страна на даночниот обврзник, а од страна на субјектот кој ја спроведува постапката се изготвува акт согласно Законот за даночна постапка и Законот за извршување кој е основ за стекнување со сопственост на движните и недвижните добра и Извештај за задржан данок на додадена вредност во постапка на присилна наплата и присилно извршување.

Се укинува механизот на пренесувањето на даночната обврска во случај на промет на недвижности во извршна постапка или во постапка на присилна наплата по пат на јавно наддавање.

Од денот на примена на член 10 од овој Предлог на закон, сите даночни обврзници, чиј вкупен промет во изминатата календарска година надминал износ од 1.000.000 денари или чиј вкупен промет се предвидува на почетокот од вршењето на стопанската дејност дека ќе го надмине износот или во текот на годината го надмине износот, обврзани се за регистрација за данокот на додадена вредност.

При преносот на движен и недвижен имот во постапка за присилна наплата, согласно Законот за даночна постапка и во постапка за присилно извршување согласно Законот за извршување, во случај кога должникот е регистриран за данокот на додадена вредност, пресметувањето и плаќањето на данокот на додадена вредност на прометот на добрата кои се предмет на продажба во овие постапки, во име и за сметка на должникот ќе го врши субјектот надлежен за присилна наплата, односно присилно извршување.

ТЕКСТ НА ОДРЕДБИТЕ НА ЗАКОНОТ КОИ СЕ ИЗМЕНУВААТ
ОДНОСНО ДОПОЛНУВААТ

1. Промет на добра

Член 3

- (1) Промет на добра во смисла на овој закон претставува преносот на правото на располагање со движен или недвижен материјален имот.
- (2) Како промет на добра во смисла на став 1 на овој член се смета и:
 1. Прометот на електрична енергија, гас, греење и разладување;
 2. Прометот на добра врз основа на договор за лизинг, според кој правото на сопственост преминува на корисникот на лизингот најдоцна со исплатата на последната рата;
 3. Прометот на добра од консигнационен склад;
 4. Испораката на добра на комисионерот од страна на сопственикот и испораката на добра од страна на комисионерот на примателот на добрата;
 5. Преносот на сопственост на добра врз основа на закон или налог издаден од или во име на орган на јавната власт и
 6. Прометот на добра произведени или составени од материјали или елементи кои ги набавил испорачателот, кај кои не се работи само за додатоци или за други споредни предмети. Истото важи и во случај на изградба на недвижности.
- (3) Како промет на добра со надомест се смета:
 1. Земањето на добра кои се дел од имотот на претпријатието за лични потреби на даночниот обврзник или на вработените лица кај него или за други цели кои не се поврзани со неговата стопанска дејност;
 2. Прометот на добра без надомест од страна на трговски друштва и други здруженија на лица спрема нивните сопственици на влог, спрема членовите и спрема нив блиски лица и
 3. Задржувањето на добра од страна на даночниот обврзник или од лицето кое стапува на негово место, по престанувањето со вршењето на стопанската дејност.

Член 4

- (1) Кога прометот на добра се врши како надоместок за промет на други добра или за промет на услуги, секој од овие промети се смета за посебен промет на добра или на услуги.
- (2) Во случај на верижен промет кој се однесува на исто добро и каде што правото на располагање со доброто се пренесува директно од првиот испорачател на последниот примател, секој промет во веригата се смета за одделно извршен промет на добра.
- (3) Во случај на промет на добра, во кој даночниот обврзник посредува во име и за сметка на друго лице, се смета дека прометот е извршен од страна на другото лице.

2. Промет на услуги

Член 6

- (1) Промет на услуги во смисла на овој закон претставува секоја дејност која не е промет на добра во смисла на член 3 од овој закон.
- (2) Промет на услуги во смисла на став 1 од овој член претставува и:
 1. Вршењето услуга врз основа на закон или налог издаден од или во име на орган на јавната власт;
 2. Преземањето обврска за делумно или целосно воздржување од вршење на некоја дејност или да се трпи некое дејствие или состојба;
 3. Преносот и отстапувањето на авторски права, патенти, лиценци, заштитни знакови и слични права и
 4. Предавањето на јадења и на пијалаци за консумација на лице место.
- (3) Како промет на услуги со надомест се смета:
 1. Користењето добра кои се дел од имотот на претпријатието за лични потреби на даночниот обврзник, или на вработените лица кај него, или за други цели кои не се поврзани со неговата стопанска дејност;
 2. Вршењето услуги без надоместок од страна на даночниот обврзник за негови лични

потреби, за потребите на вработените лица кај него или за други цели кои не се поврзани со неговата стопанска дејност и

3. Вршењето услуга без надоместок од страна на трговски друштва и други здруженија на лица спрема нивните сопственици на влог, спрема членовите или спрема ним блиски лица.

Член 19

- (1) Посебни видови даночна основа се:

1. Во случаите од член 3 став 3 на овој закон, набавната цена или, доколку истата не постои, цената на чинење во моментот на прометот;
2. Во случаите од член 6 став 3 на овој закон издатоците за извршената услуга;
3. Кога надоместокот за прометот на доброто или за услугата се состои во целина или делумно во промет на друго добро или друга услуга, пазарната цена на добиеното добро или примената услуга;
4. За прометот остварен по пат на лицитација, постигнатата крајна цена;
5. Во случај на промет на употребувани добра, вклучувајќи и употребувани моторни возила, уметнички и колекционерски предмети и антиквитети, разликата меѓу продажната и набавната цена, ако за испораката спрема даночниот обврзник не се должи данок и
6. Надоместокот (провизијата) за услугата за отстапување на привремен агенциски работник на работодавач корисник, согласно со закон.

- (2) Кај прометот, кој се извршува од страна на:

1. Трговски друштва и други здруженија на лица спрема нивните сопственици на влог, спрема членови и спрема нив блиски лица;
2. Физички лица спрема ним блиски лица и
3. Даночни обврзници спрема своите вработени и спрема ним блиски лица, како даночна основа се утврдуваат износите наведени во став 1 точки 1 и 2 од овој член, доколку истите се повисоки од надоместокот според членовите 16, 17 и 18 на овој закон.

- (3) Во случаите од ставовите 1 и 2 на овој член, данокот на додадена вредност не претставува составен дел од даночната основа.

VI. ВРЕМЕ НА НАСТАНУВАЊЕ НА ДАНОЧНИОТ ДОЛГ

Член 31

- (1) Даночниот долг настанува:

1. Во моментот кога е извршен прометот на доброто. Кога доброто се превезува или испраќа, се смета моментот на започнување на превозот или на испраќањето. Кога прометот вклучува монтирање или инсталирање, се смета моментот кога соодветните работи се завршени и
2. Во моментот кога услугата е целосно извршена.

- (2) Кога плаќањето е извршено пред извршувањето на прометот, време на настанување на даночниот долг е моментот кога е добиено плаќањето, во висина на данокот за добиениот износ.

- (3) Во случај на периодичен или континуиран промет, за кој се предвидени последователни плаќања, време на настанување на даночниот долг е денот на кој е издадена фактура за соодветниот период или, доколку е порано, денот во кој е добиено плаќање за соодветниот период.

- (4) Ако економски деливиот промет се должи и извршува во делови, време на настанување на даночниот долг е денот во кој е извршен соодветниот дел од прометот.

- (5) Кога се користат автомати за продажба на добра или за извршување услуги, кои работат со монети, книжни пари или жетони, време на настанување на даночниот долг е денот на кој монетите, книжните пари или жетоните се вадат од автоматот.

- (6) За време на настанување на даночниот долг при увозот на добра се смета:

1. Денот на настанување на обврската за плаќање на царината и другите увозни давачки, или денот на внесување на доброто во земјата, кога се работи за добро кое не подлежи на плаќање царина и
2. Моментот кога доброто, кое подлежи на режимот на добра во слободни зони, царински зони и царински складови или кога доброто е во транзит или е привремено

увезено, се пушта во слободниот промет.

Член 32-а

- (1) По исклучок од членот 32 точка 1 од овој закон, даночен должник е даночниот обврзник од членот 51 ставови (1) и (4) од овој закон кон кого од страна на друг даночен обврзник од членот 51 ставови (1) и (4) од овој закон, се извршени следниве промети на добра и услуги:
 - 1) градење, вклучувајќи одржување, реконструкција и отстранување на градби или нивни делови, кога примател на прометот е инвеститорот, а вршителот на прометот е изведувачот на работите и во случај кога примател на прометот е изведувачот, а вршител на прометот е подизведувачот на работите, согласно со законот со кој се уредува градењето;
 - 2) прометот со употребен материјал и употребен материјал кој не може повторно да се користи во иста состојба, отпад, индустриски и неиндустриски отпадни материјали, отпаден материјал кој може да се рециклира, делумно преработен отпад и
 - 3) недвижности во извршна постапка или во постапка на присилна наплата по пат на јавно наддавање.
- (2) Владата на Република Македонија поблиску ги определува добрата и услугите од ставот (1) на овој член.
- (3) Даночниот обврзник кон кого се врши промет е даночен должник и во случај на плаќање кое го врши однапред (аванс), пред да биде извршен прометот на добрата и услугите од ставот (1) на овој член.

Член 34

- (1) Правото на одбивка според член 33 на овој закон може да се оствари:
 1. Ако даночниот обврзник ги употребува набавените или увезените добра, односно примените услуги за цели на неговата стопанска дејност;
 2. Врз основа на фактура која е издадена во согласност со член 53 од овој закон, или царинска декларација во која е посебно искажан платениот данок за увозот и ако тие документи се евидентирани во книговодството на даночниот обврзник.
- (2) Правото на одбивка на претходниот данок настанува во моментот, во кој се исполнети сите услови според член 33 на овој закон и според став 1 од овој член.
- (3) Министерот за финансии се овластува да донесе поблиски прописи во врска со тоа, во кои случаи и под кои услови може, за цели на поедноставување на правото на одбивка на претходниот данок, да се откаже од обврската на издавање фактура во смисла на член 53 на овој закон или на поединечни податоци во истата.

1. Регистрација

Член 51

- (1) Сите даночни обврзници, чиј вкупен промет во изминатата календарска година надминал износ од 2.000.000 денари или чиј вкупен промет се предвидува на почетокот од вршењето на стопанската дејност дека ќе го надмине износот или во текот на годината го надмине износот обврзани се за регистрација за данокот на додадена вредност. Обврската за регистрација за данокот на додадена вредност не се однесува за даночни обврзници во смисла на член 32 точка 4 и член 46 на овој закон..
- (2) Вкупен промет претставува збир на прометот што го направил обврзникот во текот на календарската година и кој е предмет на оданочување според член 2, точка 1 на овој закон, вклучувајќи го и данокот кој отпаѓа на него, освен прометот ослободен од данок без право на одбивка на претходниот данок. Ако даночниот обврзник ја вршел својата дејност само во еден дел од календарската година, фактичкиот вкупен промет се пресметува на ниво на вкупен промет за целата календарска година.
- (3) Даночни обврзници - резиденти во земјата кои не се обврзани за регистрација според став 1 првата реченица не должат данок на додадена вредност за прометот на добра и услуги извршени од нив. Тие не се овластени одделно да искажуваат данок во фактурите или во други документи и немаат право на одбиток на претходни даноци.
- (4) Даночните обврзници во смисла на став 3 од овој член, можат доброволно да се регистрираат за данокот на додадена вредност од почетокот на секоја календарска година. Во тој случај не се применува став 3 од овој член.

- (5) Даночните обврзници во смисла на став 1, првата реченица и на став 4 од овој член се обврзани да поднесат пријава за регистрација за данокот на додадена вредност кај надлежниот даночен орган. Формата и содржината на пријавата ги утврдува министерот за финансии.
- (6) Надлежниот даночен орган го врши уписот во регистарот на обврзници на данокот на додадена вредност од почетокот на тековната календарска година и притоа им издава на даночните обврзници решение. Ако даночниот обврзник започнал да ја врши својата дејност во текот на календарската година, регистрацијата се врши со започнувањето на вршењето на дејноста. Под започнување на вршење на дејноста се подразбира првото вршење на активност на даночниот обврзник како прва извршена набавка на добра (основни средства, трговска стока и друго) користена услуга (закуп, истражување на пазар и друго) и извршен промет на добра или услуга. Ако во текот на годината даночниот обврзник го надмине износот на остварен вкупен промет од 2.000.000 денари, регистрацијата се врши по истекот на месецот кога е остварен прометот. Во случаите од членот 9-а став (2) на овој закон, надлежниот даночен орган врши упис во регистарот на обврзници на данокот на додадена вредност, веднаш по утврдувањето.
- (7) Даночните обврзници во смисла на став 1 првата реченица, на став 4 и на став 6 трета реченица од овој член остануваат регистрирани најмалку во рок од пет календарски години, независно од висината на вкупниот промет. Во овој период не се применува став 3 на овој член. Доколку вкупниот промет во петтата календарска година не го надминува износот според став 1, даночниот обврзник може по истекот на рокот да поднесе пријава за отповикување на регистрацијата за данок на додадена вредност до надлежниот даночен орган, кој му издава решение за бришење од регистарот на обврзници за данокот на додадена вредност.
- (8) По исклучок на рокот утврден во ставот 7 на овој член, прекинувањето на регистрацијата може да се оствари во покус рок од пет календарски години, а со донесување на решение од надлежниот даночен орган.
- (9) Надлежниот даночен орган може да изврши прекинување на регистрацијата кога:
- а) во претходната календарска година даночниот обврзник поднесува даночни пријави без искажување на данок за извршен промет и без искажување претходен данок за одбивање;
 - б) во двете претходни календарски години даночниот обврзник поднесува даночни пријави без искажување на данок за извршен промет, со исклучок на случаите кога во истите периоди во даночните пријави искажува само промет ослободен од данок со право на одбивка или претходен данок кој произлегува од промет на инвестициони добра извршен кон даночниот обврзник или увезени од него;
 - в) даночниот обврзник не може да се најде на пријавената адреса и на адресата за вршење на деловни активности;
 - г) даночниот обврзник не поднесува даночна пријава и тоа најмалку два даночни периоди кај месечните и тримесечните даночни обврзници;
- д) кај даночниот обврзник претходно е идентификувано даночно затајување;
- ѓ) ќе настапат случаите од членот 9-а ставови (1) и (2) на овој закон.
- (10) Даночните обврзници во смисла на став 1, првата реченица и на став 4 од овој член ја поднесуваат пријавата најдоцна до 15 јануари во тековната година. Ако даночниот обврзник започнал со вршењето на својата дејност во текот на календарската година, пријавата се поднесува во рок од 15 дена од почетокот од вршењето на дејноста. Ако во текот на годината се надмине износот на остварен вкупен промет од 2.000.000 денари, даночниот обврзник ја поднесува пријавата најдоцна до 15 во месецот кој следи по месецот кога е остварен прометот.
- (11) Пријавата за престанок на регистрацијата за данокот на додадена вредност, даночните обврзници ја поднесуваат најдоцна до 15 јануари во годината од која сакаат да престанат да бидат регистрирани за данокот на додадена вредност.
- (12) Надлежниот даночен орган може да одбие да го регистрира даночниот обврзник кој започнува да врши дејност и даночниот обврзник кој доброволно се пријавил за регистрација, доколку:
- а) не може да се најде на пријавената адреса и на адресата за вршење на деловни активности;

- б) не може да ја докаже реалната намера да врши дејност или
- в) кај даночниот обврзник претходно е идентификувано даночно затајување.

2. Издавање фактура

Член 53

- (1) Даночниот обврзник е должен на барање да издаде фактура за прометот извршен спрема други даночни обврзници.
- (2) За фактура од став 1 на овој член се смета секој документ кој го издава даночниот обврзник или друго лице по негов налог за извршениот промет. Како фактура се смета и пресметката, со која даночниот обврзник пресметува одреден оданочив промет извршен спрема него од страна на друг даночен обврзник.
- (3) Кога е добиен надоместок само за делумно извршен промет, пред да биде комплетиран прометот, даночниот обврзник издава одвоени фактури за секој делумно извршен промет.
- (4) Даночниот обврзник издава фактура за секое плаќање кое го добива однапред (аванс), пред да биде извршен прометот.
- (5) При размена на добра или услуги, секој поединечен даночен обврзник издава фактура.
- (6) Во фактури издадени како за оданочив промет, така и за промет ослободен од данок, се врши одделно наведување на прометот. Кога се извршува промет кој е ослободен од данокот, на фактурата се наведува: “данок на додадена вредност не е пресметан”. Кога примателот на добрата и услугите е даночен должник во случаите од членот 32-а од овој закон, даночниот обврзник кој го врши прометот во фактурата наведува „пренесување на даночна обврска“.
- (7) Даночниот обврзник ја издава фактурата во два примерока. Првиот примерок од фактурата се доставува на примателот на доброто, додека вториот примерок се чува во сопствената евиденција.
- (8) Фактурата се издава на денот на кој бил извршен прометот, а најдоцна во рок од пет работни дена.
- (9) Кога се добива надоместок пред да биде извршен прометот, фактурата се издава во истиот ден кога авансното плаќање е добиено, а најдоцна во рокот од став 8 на овој член.
- (10) Фактурата мора да ги содржи следните податоци:
 - 1. Место, дата на издавање и број;
 - 2. Име (назив) и адреса на даночниот обврзник кој го извршува прометот и негов даночен број под кој е регистриран за данок на додадена вредност;
 - 3. Име (назив) и адреса на примателот на доброто или корисникот на услугата;
 - 4. Ден на извршениот промет;
 - 5. Количина и опис на прометот;
 - 6. Износ на надоместокот за извршениот промет, без данокот на додадена вредност;
 - 7. Применета даночна стапка;
 - 8. Износ на пресметаниот данок на додадена вредност;
 - 9. Вкупен износ на надоместокот за извршениот промет и данокот на додадена вредност и
 - 10. Потпис и печат на издавачот на фактурата.
- (11) Министерот за финансии се овластува да одобри одредени олеснувања во однос на издавањето фактура, а особено да утврди во кои случаи и под кои услови:
 - 1. Отпаѓа обврската за издавање фактура и
 - 2. Може лицето да се откаже од наведувањето одредени податоци при издавањето фактури.

Член 56

- (1) Фактурите и другите документи издадени во согласност со овој закон, како и деловните книги на даночните обврзници се чуваат најмалку пет години по истек на календарската година, за која се однесуваат.
- (2) Во случај на жалба во согласност со член 58 на овој закон, рокот од став 1 на овој член почнува да тече од завршувањето на жалбената постапка.